

ДАТА: 10.10.2017г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

Изх.№ 02-01-1785/11.09.10. 2017 г.

ДО

Г-Н АНДОН ДОНЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ПАРЛАМЕНТАРНАТА КОМИСИЯ
ПО ПОЛИТИКИТЕ ЗА
БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

Относно: *Законопроект за изменение и допълнение на Закона за българското гражданство*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ДОНЧЕВ,

Във връзка със Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за българското гражданство, №754-01-49, внесен от Андон Дончев и група народни представители на 27.07.2017г. изразяваме следното становище:

Съдържащите се в законопроекта предложения за изменение и допълнение от § 1 до § 8 се отнасят само до чл.15 на действащия закон, поради което, според нас, би трябвало да бъдат обединени в един параграф. Независимо от това правим нашите бележки по параграфите както са направени от вносителите.

По отношение § 1 и § 2

Предложените изменения на ал. 2 и 3 на чл.15 представляват буквално възпроизвеждане на чл. 3 , ал. 1 и 2 от действащия Закон за българите, живеещи извън Република България /ЗБЖИРБ/. Такова преповтаряне на действащи законови разпоредби, според нас е излишно и не представлява, както твърдят вносителите в мотивите „инкорпориране на документите и способите, описани в ЗБЖИРБ в Закона за българското гражданство”.

По отношение § 3

В мотивите на законопроекта вносителите сочат, че доказване на български произход от възходящ българин се извършва с документи, издадени от български или чужд държавен орган. Такива според тях са: официалните документи, издадени въз основа на регистрите на населението, документи за самоличност, трудова или военна книжка, училищна или университетска диплома, нотариални актове и всички видове официални документи, издавани от съответния компетентен орган.

В предлаганата нова ал. 4 молителите в производството за придобиване на българско гражданство по натурализация, от една страна прилагат и описват съответните документи към молбата до министъра на правосъдието, а от друга - удостоверяват с официални документи от регистрите на населението родствената си връзка с възходящия българин. Не става ясно кои са тези официални документи от регистрите на населението и ако те липсват това означава ли, че лицата не могат да установят българския си произход без тях.

По отношение на §4, §5 и §6

Като един от основните мотиви в предложението за изменение и допълнение на Закона за българското гражданство се сочи внасянето на яснота относно обстоятелството, че само при липса на документи за български произход, произхождащи от страната на произход или от българската държава, е необходимо представянето на удостоверение, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина /ДАБЧ/. Това значително щяло да облекчи процедурата по придобиване на българско гражданство от лица, които са от български произход и съществено ще намали натоварването в администрацията на ДАБЧ, която издавала дублиращи документи за български произход.

Предложението за нови ал. 5, 6 и 7 на чл. 15 според нас води до точно обратния извод. Двете изречения в предложението за нова ал. 5 се намират в **непреодолимо противоречие помежду си**. Според първото изречение, когато липсват документите по ал. 2 /издадени от български или чужд държавен орган, организация на българи, живеещи извън Република България или Българската православна църква/, лицата могат да докажат българския си произход с удостоверение, издадено от ДАБЧ. Във второто изречение на разпоредбата обаче се предвижда, че подавайки заявление за издаване на удостоверение, лицата посочват и прилагат всички документи, които удостоверяват наличието на възходящ българин. Тълкуването на тази разпоредба, според нас, би била сериозно изпитание и за най-високо квалифицираните юристи. От една страна молителя не притежава документи за възходящ българин, а от друга трябва да ги посочи и приложи за издаване на удостоверение от ДАБЧ.

Не смятаме, че в предlagаната нова ал. 5, е налице техническа или редакционна неточност. В § 5 на Законопроекта се предвижда, че председателя на ДАБЧ издава мотивирано удостоверение за български произход, като в него подробно описва въз основа на какви документи и други данни е направен извода, че лицето има възходящ българин. А в предlagаната нова ал.7 на чл.15 е предвидено, че ако не се установи наличие на възходящ българин, председателя на ДАБЧ издава мотивиран отказ.

Евентуалното приемане на тези предложения би довело не до облекчаване на процедурата по придобиване на българско гражданство по натурализация, а до пълното и блокиране.

По отношение на § 8

Предложението за създаване на нова ал. 9 на чл.15 е свързано с идеята на вносителите удостоверенията за български произход, издадени от организации на българи, живеещи извън Република България, признати от компетентния български държавен орган за поддържане на връзки с тях да имат същото правно значение, както удостоверенията, издавани от ДАБЧ. Тази идея не е нова. Основните критики към нея са свързани с обстоятелството, че ако на организацията на българи, живеещи извън Република България бъде признато правото да издават удостоверителни документи, които да заместват удостоверенията за български произход, издавани от ДАБЧ, то от международноправна гледна точка би било почти невъзможно да се търси отговорност от страна на служителите на тези организации, особено ако те не са български граждани. Държавната агенция за българите в чужбина е компетентния държавен орган, който въз основа на представените доказателства може по официален ред да удостовери българския произход на лицата. Облекчавайки Агенцията вносителите не преценяват, според нас, че ще натоварят прекомерно дирекция „Българско гражданство“ в Министерство на правосъдието и Съвета по гражданство.

По отношение на § 1 и §2 от Преходните и заключителни разпоредби

От предложените текстове не става ясно какво налага закона да влезе в сила от деня на обнародването му и да се прилага относно заварените процедури за придобиване на българско гражданство по чл.15, ал. 1, т.1

С уважение,

ПЕТЪР ХАРАЛАМПИЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБЧ